

Zasady pisowni spółgłosek miękkich

Zmiękczenia w języku polskim oznacza się kreseczką nad literą lub za pomocą znaku *i*.

- ✓ Spółgłoski miękkie występujące na końcu wyrazu oznaczamy za pomocą kreseczki nad literą, np.:

ś - proś, noś, ktoś

ć - nić, pleć, leć

ń - słoń, broń

ź - woź, weź, gałąź

dź - idź, jedź

- ✓ Tak samo piszemy spółgłoski miękkie występujące przed literą oznaczającą spółgłoskę, np.:

ś - śnieg, śpi

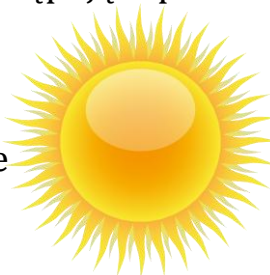
ć - ćma, ćwierć, ćwikła

ń - hańba,

ź - źle, źrenica, źródło

dź- dźwięk, jedźcie, źdźbło

słońce

W języku polskim nie ma ani jednego wyrazu, w którym głoska miękka *ć*, *ń*, *ś*, *ź* lub dwuznakiem *dź* poprzedzałyby samogłoskę.

- ✓ Przed samogłoskami (a , ą , e , ę , o , u , ó) piszemy si , ci , ni , zi , dzi, np.:

siano

ciągnąć

niebo

ciocia

dziura

dzięcioł

